

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG⁽¹⁾, jämförda med skälen 6, 8, 28 och 31 däri, hinder för en nationell primärlagstiftning och därtill knutna sekundärrättsliga genomförandebestämmelser – såsom artikel 35.1 i lagdekret nr 133/2014, omvandlad till lag nr 164/2014, och Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri av den 10 augusti 2016, offentliggjort i *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233 av den 5 oktober 2016 – enligt vilka endast de förbränningsanläggningar som anges i bilagorna till och tabellerna i nämnda dekret kvalificeras som strategiska infrastrukturer och anläggningar av överordnat nationellt intresse som genomför ett integrerat och modernt system för hantering av hushållsavfall och därmed jämförligt avfall och tryggar nationell självförsörjning, när liknande anläggningar som hanterar avfallet genom återvinning och återanvändning inte har erhållit motsvarande erkännande av den nationella lagstiftaren, trots att de två sistnämnda metoderna rankas högre i den avfallshierarki som avses i nämnda direktiv?

I andra hand, om så inte är fallet, utgör artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG hinder för en nationell primärlagstiftning och därtill knutna sekundärrättsliga genomförandebestämmelser – såsom artikel 35.1 i lagdekret nr 133/2014, omvandlad till lag nr 164/2014, och Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri av den 10 augusti 2016, offentliggjort i *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233 av den 5 oktober 2016 – enligt vilka anläggningar för förbränning av hushållsavfall kvalificeras som strategiska infrastrukturer och anläggningar av överordnat nationellt intresse i syfte att dels undvika och förebygga ytterligare fördragsbrottsförfaranden för bristande genomförande av unionsrättsliga bestämmelser på området, dels begränsa mängden avfall som går till deponier?

- 2) Utgör artiklarna 2–4 och 6–12 i direktiv 2001/42/EG⁽²⁾, jämförda med varandra, hinder för tillämpning av en nationell primärlagstiftning och därtill knutna sekundärrättsliga genomförandebestämmelser – såsom artikel 35.1 i lagdekret nr 133/2014, omvandlad till lag nr 164/2014, och Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri av den 10 augusti 2016, offentliggjort i *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233 av den 5 oktober 2016 – enligt vilka Presidente del Consiglio dei Ministri, i ett dekret, kan uppjustera kapaciteten hos befintliga förbränningsanläggningar och fastställa antalet, kapaciteten hos och regional placering av förbränningsanläggningar för energiåtervinning av hushållsavfall och därmed jämförligt avfall, som i enlighet med målen för separat insamling och återvinning ska byggas för att täcka vissa återstående behov och gradvis återställa den socio-ekonomiska jämvikten mellan olika nationella områden, utan att det i den nationella lagstiftningen ifråga föreskrivs att bestämmelserna om strategisk miljöbedömning i direktiv 2001/42/EG ska tillämpas vid utarbetandet av den plan som följer av nämnda Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 2001, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, s. 30).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 7 maj 2018 – Lavorgna Srl mot Comune di Montelanico m.fl.**

(Mål C-309/18)

(2018/C 268/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Lavorgna Srl

Motparter: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Tolkningsfråga

Utgör de unionsrättsliga principerna, närmare bestämt principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, principerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) om fri rörlighet för varor, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster samt de principer som följer därav, bland annat om likabehandling, icke-diskriminering, ömsesidigt erkännande, proportionalitet och öppenhet, som har erkänts i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, hinder för en nationell lagstiftning som den italienska – som följer av artikel 95.10 jämförd med artikel 83.9 i lagstiftningsdekret nr 50/2016 – enligt vilken utebliven specificering av arbetskraftskostnaderna i det ekonomiska anbudet inom ramen för ett förfarande för tilldelning av offentliga kontrakt under alla omständigheter medför att anbudsgivaren utesluts, utan att anbudsgivaren ges möjlighet till komplettering under utredning, även i det fall där skyldigheten att specificera dessa kostnader inte har föreskrivits i förfrågningsunderlaget, och även om anbudet innehållsmässigt uppfyller kravet avseende minimikostnaderna för arbetskraften, i överensstämmelse dessutom med en av anbudsgivaren lämnad särskild försäkran?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 11 maj 2018 – Brottmål mot Emil Milev

(Mål C-310/18)

(2018/C 268/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet

Emil Milev

Tolkningsfrågor

- 1) Är nationell rättspraxis som innebär att ett villkor för fortsatt häktning (fyra månader efter gripandet av den misstänkte) är att det föreligger "skäligen misstanke", i den meningen att det "vid första påseendet" konstateras att den misstänkte kan ha begått det aktuella brottet, förenlig med artikel 3, artikel 4.1 andra meningen, artikel 10, skäl 16 fjärde och femte meningen och skäl 48 i direktiv 2016/343 ⁽¹⁾ och med artiklarna 47 och 48 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna]?

Om så inte är fallet, är nationell rättspraxis i vilken "skäligen misstanke" tolkas som en stor sannolikhet för att den misstänkte har begått det aktuella brottet förenlig med ovan angivna bestämmelser?

- 2) Är nationell rättspraxis som innebär att den domstol som beslutar om en ansökan om ändring av en redan fastställd häktning ska motivera sitt beslut utan att jämföra bevisning som är till fördel för den misstänkte med bevisning som är till nackdel för vederbörande, även om den misstänktes advokat har argumenterat för detta – och det enda skälet till denna restriktion är att domstolen måste förbli opartisk för det fallet att samma domstol sedan ska pröva målet i sak –, förenlig med artikel 4.1 andra meningen, artikel 10, skäl 16 fjärde och femte meningen och skäl 48 i direktiv 2016/343 och med artikel 47 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna]?